

ΕΡΜΗΣ

Τιμή καταχώρησης πρὸς λεπτά 18 τὸν στίχον
Διὰ τὰ δικαστικά 15.

ΕΡΜΟΠΟΛΙΣ.

Ὅτε κατὰ τὸ ἔτος 1789 ἐξέβη ἐν τῇ Γαλλίᾳ ἡ περιβόητος ἐκείνη ἐπανάστασις, Σύνταγμα ἐζήτησαν οἱ Γάλλοι ἀπὸ τὸν Βασιλέα τῶν Λαυδοβίκου δέκατον ἔκτον, καὶ ἀνδρῶν αὐτοῦ εἰς τὴν αἴτησιν, δὲν συνέβη τότε κάμναι σημαντικὴ ἀταξία ἢ αἱματοχυσία. Ἀλλ' ὅπῃ ἐμελλε νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ Σύνταγμα, καὶ συνήλθον οἱ πατέρες ἐκείνου τοῦ ἔθνους εἰς βουλευτικὰ σώματα, ἤξωσαν νὰ σφετερισθῶσι τὰ βασιλικά δικαιώματα καὶ προνόμια, διὰ τῆς δημοκρατίας, καὶ οὕτως ἐσεύρον τὸ Γαλλικὸν ἔθνος εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου. Ἐντεῦθεν συνέβησαν αἱ αἱματηραὶ ἐκείναι σκηναί, τὰς ὁποίας μὲ φρίκην τοῦ ἀπάντῃ ὁ ἀναγνώστης εἰς τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας τῆς Γαλλικῆς ἐπανάστασεως.

Τοιαῦται ἡ ἦτον φρικώδεις σκηναὶ εἶναι ἀναπόφευκτοι πάντοτε καὶ ἀπανταχοῦ, ὅταν τὰ βουλευτικὰ σώματα ὑπερηδῶντα τὰ ὅρια, τὰ ὁποῖα θέτει τὸ Σύνταγμα, καταπατῶσι τοὺς θεμελιώδεις νόμους σφετεριζόμενα τὰ τοῦ στέμματος δικαιώματα. Τοιούτων φρικωδῶν σκηνῶν θέατρον ἐπιθυμεῖ ἡ ἀντιπολίτευσις νὰ καταστήσῃ τὴν ἀτυχή πατρίδα μας, ὅχι διότι δύναται αὕτη, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκατήντησεν ἤδη ἀλλοίαν κατάστασιν, νὰ σφετερισθῇ τὰ δικαιώματα τοῦ θρόνου, ἀλλὰ διὰ τοῦ θάρρους καὶ τῆς τόλμης τὴν ὁποίαν ἡ ὑπαρξὶς τῆς, καὶ ὁ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως πόλεμος τῆς ἐμπνέει εἰς τινὰς ἐκ τῶν συμπολιτευομένων Βουλευτῶν, οἵτινες δὲν κατενόησαν φαίνεται εἰσέτι, ὅτι ἡ σωτηρία τῆς πατρίδος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν μετρίτητα, διὰ νὰ μὴν εἰπωμεν ἀπὸ τὴν αὐταπάρνησιν, ἀλλ' ἐνῷ ὁ τόπος ἔχει ἀνάγκη καὶ ἀνάγκη ἀπὸ λυτον διοργανισμοῦ ἐπὶ τὸ κρείττον ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, διὰ νὰ παύσωσιν αἱ καταχρήσεις αἱ ὁποῖαι μᾶς μαστίζουσιν, ἐνῷ καὶ αὕτη ἡ ἀνεξαρτησία μας ἐπαπειλεῖται ἐνεκα τῶν ξένων συμφερόντων, ἐνῷ, τέλος, καὶ μέσα εἰς αὐτοὺς τοὺς κόλπους τῆς κοινωνίας μας εὐρίσκονται ὄφεις καὶ ἐχιδναί, προδότες δηλ. καὶ ἐπίβουλοι τῆς εὐδαιμονίας καὶ τοῦ λαοῦ προῦ μέλλοντός μας, γίνονται πρόσκομμα εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σωτήριον αὐτοῖς οἱ περιστοιχίζοντες τὴν Κυβέρνησιν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν οἱ λεγόμενοι φίλοι τῆς, ἐνθαρρυνόμενοι ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτευσέως, πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τὸν ὁποῖον προανέφεραμεν. Καθ' ἃς λοιπὸν τῆς Κυβερνήσεώς μας εἶναι νὰ προλάβῃ διὰ μέτρων συνετῶν τὸ κακὸν πρὶν κορυφωθῇ, καὶ νὰ καταστείλῃ, καθόσον ἐνεστί, τὴν καταστρεπτικὴν, τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν. Ἐν δὲ ἐκ τῶν συνετῶν μέτρων εἶναι ἡ ἐκ μέρους τῆς ὑποτιθέμενης, εἰς τὰς μελλούσας βουλευτικὰς ἐκλογὰς, ἀνδρῶν ἱκανῶν ν' ἀπαρνηθῶσιν ἐαυτοὺς, ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος.

Τὸ μέτρον αὐτὸ ὅχι μόνον ἡμεῖς, ἀλλ' ὅλος ὁ ἡξέυρων νὰ ἀκρίβεται Ἑλληνικὸς κόσμος, ὅλοι οἱ καλοὶ πατριῶται καὶ οἱ φίλοι τῆς Ἑλλάδος θεωροῦν ὡς τὸ μόνον σωτήριον, μετὰ τὴν κακοήθειαν τῆς ὁποίας ἔδοσαν τρανὰ δείγματα τινὲς ἐκ τῶν πατέρων τοῦ ἔθνους, εἰς τὰς παρελθούσας δύο βουλευτικὰς συνόδους.

Ἀλλὰ πρὸς ἐπιτυχίαν, ὁρμεῖ ἡ Κυβέρνησις νὰ λάβῃ ὡσαύτως συνετὰ μέτρα, ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα τῶν ὁποίων τὴν ἐλλογὴν πρέπει ἠθικῶς νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ δὲ προλαβόντα καθήκοντα πρέπει νὰ χρησιμεύωσιν εἰς αὐτὴν ὡς μαθήματα, ὅτι δὲν εἶναι κατὰλληλα πρόσωπα πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ τοσούτου ἐξόχου βουλευτικοῦ καθήκοντος οἱ τῶν ἐπαρχιῶν, δηλοκόποι καὶ ταλαίφρονες, διότι κάμνουν θορυβία εἰς τὰ δεινὰ τῆς δύναται νὰ ἐλπίσῃ ἡ πατρίς ἀπὸ τοιούτων ἀνθρώπων, ἐνεκα τῆς τάσεώς των πρὸς τὴν ταραχὴν καὶ τὴν ἀταξίαν, καὶ ἐνεκα τῶν ἀναρμόγιων ἀξιώσεων των, τὰς ὁποίας θέλουν ἔχει.

Δὲν εἶναι κατὰλληλοι διὰ τοιαύτην ἐξοχὴν θέσιν, εἰς τὰς ἐνεστώσας μάλιστα δεινὰς περιστάσεις τοῦ ἔθνους, ἄνθρωποι προετοιμαζόμενοι ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ διὰ μέσων ἀξιοκατακρίτων προσπαθοῦντες νὰ προκαταλάβωσιν ὁποῦνδήποτε τὰ πνεύματα τοῦ λαοῦ ὑπὲρ αὐτῶν, διὰ ν' ἀντιπράξωσι κατὰ τῆς θελήσεως τῆς Κυβερνήσεως, ἀν δὲν τοὺς διορίσῃ ὑποψηφίους τῆς καθότι ἀπορασιμῆς οἱ τοιοῦτοι νὰ κάμωσι πᾶσιν θυσίαν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ των, καὶ ἀνδρῶν ἐκείνων ὑποχρεώσιν ὑπὲρ τοῦ μὲν καὶ τοῦ δε, θέλουν ἔχει τοιαύτην τὸλμην καὶ ἀξιώσει, ἢ ἐπιτυχίαν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπαλαττομένη ἀπὸ τὴν Συκλήν θέλει ὑποπέσει εἰς τὴν Χάρυδιν. Δὲν συμβιβάζεται πώποτε τὸ στοιχεῖον τῆς τάσεως μὲ τὸ τῆς ἀταξίας. Ἡ κυβερνήσις ἐπιθυμεῖ ἀναντιρῆτως καὶ ὁρμεῖ νὰ ἐπιθυμῇ τὸ νὰ περιστοιχίζετα ἀπὸ τῆς τάσεως στοιχείων, πῶς δύναται λοιπὸν νὰ συμβιβασθῇ με τοὺς ταλαίφρονες, καὶ τοὺς μὲ τὴν ἀταξίαν τρεπομένους.

Ἡ δὲ οὐτάτη ἀσθένεια τοῦ πρωθυπουργοῦ μας κυρίου Κωλέττου ἐξαροποίησε μεγάλως τὴν ἀντιπολίτευσιν, μολοντί σεβομένη αὕτη τὴν κοινὴν γνώμην ἑκαμὲν ἐπιδείξιν λύπης.

Καὶ διατὶ ἐσχάρῃ ἡ ἀντιπολίτευσις εἰς τὸν κίνδυνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ τοῦ ἐξόχου ἀνδρός; Διότι ἡλπίσε τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀποτροπαίου σκοποῦ τῆς, τὴν καταστροφὴν τῆς πατρίδος.

Ἀλλ' τοῦτο εἶναι συκοφαντία, θέλει μᾶς εἰπεῖ τις, εἶναι φανταστικὴ προσβολὴ κατὰ τῶν μελῶν τῆς ἀντιπολιτευσέως, ἀνδρῶν ἀξιοσεβάστων, οἵτινες εἰς τὰς δεινὰς περιστάσεις τῆς πατρίδος ἑκαμὲν πολλὰς καὶ πολυεὶς θυσίας ὑπὲρ αὐτῆς.

Τοῦτο εἶναι τὸ ὁποῖον καὶ ἡμεῖς οὐτε ἐννοοῦμεν, οὐτε ἠδυνῇ θημεν οὐτε δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν, ἀναλογιζόμενοι ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιθυμῶν τὴν καταστροφὴν τῆς πατρίδος ἄνθρωποι τοῦ ἀγῶνος, ἄνθρωποι οἵτινες ἐθυσίασθον ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ πολυεὶς ἐμέθυθησαν καὶ μολοντοῦτο, κατὰ δυστυχίαν, ἢ δὲν κατανοοῦν ὅτι σπρώχνουν τὸ ἔθνος εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου, ἢ τὸ αἶσθημα τῆς φιλαρχίας καὶ τῆς ιδιοτελείας νικᾷ τὸ τοῦ πατριωτισμοῦ.

Καθὼς εἶναι μαθηματικὴ ἀλήθεια, ὅτι δύο καὶ δύο κάμνουν τέσσαρα, οὕτως εἶναι σχεδὸν μαθηματικὴ ἀλήθεια, παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων ὁμολογηθεῖσα, ὅτι ἡ ἀποβίσις τοῦ κυρίου Κωλέττου ἤθελε συνεπιφέρει ἀπειρα δεινὰ καὶ δυστυχήματα εἰς τὴν πολυπαθὴ πατρίδα μας. Καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τῶν λεγομένων μας ἐρωτῶμεν. Ποῖον ἄλλο ὑπουργεῖον, εἰς τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκονται ἤδη τὰ βουλευτικὰ μας σώματα, ἤθελε δυνήθῃ νὰ ἔχῃ τὴν πλειονοψηφίαν, καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ δυνήθῃ νὰ ἔχῃ τὰ μέτρα τῆς διατηρήσεώς του; Ποῖος ἄλλος πρωθυπουργὸς ἤθελε δυνήθῃ νὰ συμβιβάζῃ τὰς ἀνοικονομήτους ἀξιώσεις τῶν βουλευτῶν καὶ γερουσταστῶν, μὲ τὴν δημοσίον ὑπέρβειαν καὶ μὲ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, χωρὶς νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ κόμῃ τὰς μεγαλητέρας θυσίας, ἢ νὰ διαλύσῃ πρόωρα τὴν βουλὴν, καὶ νὰ δώσῃ εἰς τὸ ἔθνος τὸν μεγάλην τερον κλονισμόν; Ἡ ἀποβίσις λοιπὸν τοῦ κυρίου Κωλέττου ἤθελε ἐπιφέρει ἀναντιρῆτως τὴν μεγαλητέραν δυστυχίαν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα μᾶς ἀπῆλλαξεν ἡθεὶς πρόνοια κηδομένη τῇ Ἑλλάδι. Ἡ χάρα ἄρα τῆς ἀντιπολιτευσέως, τὴν ὁποῖαν ἐδείξε μετὰ τοῦ τοιοῦτου κινήτου, δικαίως θεωρεῖται ὡς χάρα ἀνθρώπων ἐπιθυμούντων τὴν καταστροφὴν τῆς πατρίδος.

Ὅστις γνωρίζει τί συνέβη εἰς τὴν πρωτεύουσιν μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐνεστώσης βουλευτικῆς συνόδου καὶ ἐπὶ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς Βουλῆς, ὅτι δηλαδὴ τινὲς ἐκ τῶν συμπολιτευομένων Βουλευτῶν, καὶ μάλιστα ἐκ τῶν ἰσχυρωτέρων, ἤξωσαν ὑπὲρ ἐαυτῶν τὴν προεδρείαν καὶ ἀντιπροεδρείαν, καὶ γινώ-

ρίζει ὡσαύτως πόσων μέσων ἔγινε χρῆσις, ἐκ μέρους αὐτῶν, καὶ δικαίως, πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ, δὲν δύναται νὰ μὴ θαυμάσῃ τὴν παντοδύναμον ἐπιβρόχην τοῦ πρωθυπουργοῦ κυρίου Κωλέττου ἐπὶ τῶν πνευμάτων τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, καὶ νὰ μὴ ἐπαινέσῃ καὶ αὐτοὺς διὰ τὴν αὐταπάρνησιν των.

Ὁ κύριος Κωλέττης ἠδυνήθη νὰ πείσῃ τοὺς δικαίως ἀξιούοντας ὑπὲρ ἐαυτῶν τὴν προεδρείαν καὶ ἀντιπροεδρείαν, ὅτι αἱ σημεριναὶ τῆς πατρίδος περιστάσεις καὶ ἡ σύνεσις ὑπαγορεύουν τὸ νὰ μείνωσιν εἰς τὴν προεδρείαν, τὴν ἀντιπροεδρείαν καὶ τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς τὰ αὐτὰ πρόσωπα τῆς παρελθούσης συνόδου, καὶ αὐτοὶ ὑπακούοντες εἰς αὐτὸν, καὶ δεικνύοντες τὴν μεγαλητέραν αὐταπάρνησιν παρετήθησαν ἀπὸ τὴν ἀξιώσιν των, μολοντί ἦτον εὐλογος καὶ δικαία.

Ἀς μᾶς εἰπῶσιν ἤδη οἱ κύριοι ἀντιπολιτευόμενοι, τίς ἄλλος ἐκ τῶν μνηστῆρων τῆς πρωθυπουργείας ἤθελε δυνήθῃ νὰ ἐπιτύχῃ, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περιστάσιν, τὴν ἀποχὴν τοσούτων ἰσχυρῶν ἀνδρῶν ἀπὸ ἀξίωσιν τοσούτου δικαίαν, ἀλλὰ τῆς ὁποίας ἡ παράδοξος ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ περιπλοκάς, ταραχὰς, ἀνισυχίας καὶ βραδυτέτα, εἰς τὴν πρόδον τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς; Ἀς μᾶς εἰπῶσιν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τίς ἄλλος παρὰ τὸν Κωλέττην, ἤθελε εἰσβαλεῖν νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος, ἄνδρας τοὺς ὁποίους ἡ τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου μεταπολίτευσις καὶ ἡ ἐντεῦθεν τῶν νόμων χαλάρωσις ἰσχυροποίησε; Καὶ ὅμως χάρις εἰς τὴν ἱκανότητα τοῦ ἐνός καὶ τὸν πατριωτισμὸν τῶν ἄλλων, οἱ θεωρούμενοι ὡς στοιχεῖα τῆς ἀταξίας καὶ στήσαν τὸ στοιχεῖον τῆς τάσεως, καὶ αὐτοὶ πρῶτοι, πρὸς αἰώνιον τιμὴν των, διὰ τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν αὐταπάρνησιν των, κλίνουν τὸν αὐχένα ἐνώπιον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ θρόνου, ταπεινούμενοι, καὶ ἀδικούμενοι πρόσθε, διὰ τὸ καλὸν καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος. Ἀπεναντίας ἄνθρωποι ἀσήμενοι καὶ πειγματοῖς οὕτως εἰπεῖν, καυχώμενοι ὅτι ἀποτελοῦν τὸ στοιχεῖον τῆς τάσεως, καταπολεμοῦν τὴν κυβερνήσιν, καὶ προσπαθοῦν ὅλως δυνάμει νὰ φέρωσι τὴν ἀταξίαν εἰς τοὺς κόλπους τῆς κοινωνίας μας, χωρὶς νὰ συναισθάνωνται οἱ ἀπερίσκεπτοι, ὅτι ἐν περιπτώσει ἀταξίας καὶ ἀναρχίας, αὐτοὺς πρῶτους θέλει δεχθῇ ἡ Ἑλληνικὴ γῆ εἰς τοὺς κόλπους τῆς, καὶ ἐπομένως θέλει βαρὴ ἀπὸ αὐτῶν αἷμα.

Μᾶς γράφουν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι ὁ τοσούτον ἀνυπομῶνως περιμενόμενος κύριος Κόχραν ἐφθάσεν ἐκεῖ ἐκ τοῦ Λόνδινου, ἀλλ' ὅτι ὁ ἐρχομὸς του δὲν ἐπέφερε κανέν ὑπὲρ τῆς ἀντιπολιτευσέως ἀποτελέσματος.

Ἡ ἀντιπολίτευσις ἡλπίζε, καὶ μάλιστα διεκήρυττεν, ὅτι ἡ ἐλευσις τοῦ κυρίου Κόχραν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἤθελε προεξηγεῖται ὡς ὑπουργικὴν μεταβολήν, ἀλλ' ἡμεῖς ἐγγελωμεν εἰς τὰ τοιαῦτα διακηρυττόμενα, τὰ ὁποῖα, σύμφωνα μὲ ἡμᾶς, καὶ ὅλοι οἱ φρόνιμοι ἐθεώρουν γελοῖα. Τίνι τρόπῳ ἤθελε συμβῇ ἡ μεταβολὴ αὕτη; Ἡθελε πείσει ἄρα γὰρ ὁ κύριος Κόχραν τὸν βασιλέα μας, περὶ τοῦ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον του τρέχει σκολιὸν δρόμον, ἀναφέρων εἰς αὐτὸν ὅσα ἐξέφρασεν ἐντὸς τοῦ Ἀγγλικοῦ βουλευτηρίου εἰς τὰς προλαβούσας δύο συνόδους; Ἀλλὰ ταῦτα ἐκτὸς ἀπὸ πληροφορίας ψευδεστάτας. Ἡθελε ἄρα γὰρ ὑποχρεώσῃ δι' ἀπειλῶν τὸν Βασιλέα μας νὰ διορίσῃ ἄλλο ὑπουργεῖον; Ἀλλὰ πῶς ἐρωτῶμεν ἐκ τῶν φιλικῶν δυνάμεων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεμβαλῇ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα ἔθνους ἀνεξαρτήτου καὶ συνταγματικοῦ; Πρόκειται ἄρα γὰρ εὐρωπαϊκὸς πόλεμος; Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν μόνον συνομολογοῦμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι ἰσχυρά τις δύναμις χωρὶς τὸ δικαίωμα τοῦ ἰσχυρωτέρου δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ ἢ ἀνεξαρτήτων μὲν, ἀλλ' ἀσθενέστερον κράτος.

να πράξη σύμφωνα με την θέλησίν της. Αναλογιζόμενοι λοιπόν ταύτα πάντα ἐγγελωμένον, τὸ ἐπαναλέγομεν, ἀκούοντες τὰ ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως περὶ τῆς ἀφίξεως εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ κυρίου Κόχραν σπερμολογούμενα, ἐνῷ ὁ κύριος οὗτος ἦλθεν εἰς τὸν τόπον μας ὡς ἀπλὸς περιηγητής, ἴσως καὶ ὡς ἐπιτετραμμένος νὰ παρατηρήσῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὰ πράγματά μας, νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν κυβέρνησίν του τὴν ἀληθὴ κατὰστασιν αὐτῶν, καὶ νὰ τὴν ἐξάξῃ ἐκ τῆς ἀπάτης εἰς τὴν ὁποίαν τὴν ἔθεσαν, ἐναντίον τῆς ἀξιοπρεπείας της, δόλοιοι τινὲς ἐν τῇ Ἑλλάδι φίλοι της. Ὁ ἐρχομὸς ἄρα τοῦ κυρίου Κόχραν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἂν πραγματικῶς ἢ ἀποστολῇ του ἔχει πολιτικὸν σκοπὸν, θέλει φερεῖ τὸ ἐναντίον ἀποτέλεσμα τῆς ἐπὶ τῇ ἡλικίᾳ τῇ ἀντιπολιτεύσεως. Διότι ὡς φιλέλλην, τίμιος καὶ φιλαλήθης ὁ κύριος Κόχραν, ἀπ' ἑνὸς μὲν θέλει ἐκθέσει εἰς τὴν κυβέρνησίν του, ὅτι ἦσαν ψευδεῖς ὅλαι αἱ πληροφορίες αἱ ὁποῖαι ἐδίδοντο εἰς αὐτὴν πρὸ καιροῦ, περὶ διαφόρων θηρῶν βασιάνων ἐνεργουμένων κατὰ τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ σεβαστοῦ Βασιλέως μας Ὁθωνος, καὶ ἀπ' ἑτέρου, ὅτι τὸ σημερινὸν κυβερνητικὸν σύστημα, εἶναι τὸ μόνον κατάλληλον διὰ νὰ κυβερνήσῃ τὸν τόπον μας, καὶ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν τάξιν, ὅτι δὲ πᾶσα ὑπουργικὴ μετὰβολὴ θέλει ἐπιφέρει ἀναιτιμύνητος τὴν ἀναρχίαν.

Ἡ ἀντιπολιτεὺς οὖν οὐδεὶς νὰ κατανοήσῃ, ὅτι καὶ ὁ ἔσχατος τῶν Ἑλλήνων γνωρίζῃ ἤδη τὴν βαρὺτητα τὴν ὁποίαν ἔχει τὴν σήμερον ἡ Ἑλλάς εἰς τὴν πλάστιγγα τῆς Εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς· καθότι δι' αὐτῆς δύναται νὰ λυθῇ τὸ τοσοῦτον σπουδαῖον ἀνατολικὸν ζήτημα. Καὶ ὁ ἔσχατος τῶν Ἑλλήνων κατανοεῖ ἤδη, τὸ ἐπαναλέγομεν, ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐναντίον τοῦ δικαιώματος τῶν ἐθνῶν νὰ κινήσῃ πολεμικὴν χεῖρα κατὰ τῆς Ἑλλάδος, δι' ὁποιοῦνδήποτε λόγον καὶ δίκαιον, χωρὶς νὰ παραχθῇ ἡ Εὐρωπαϊκὴ εἰρήνη. Ἀν χρεωστώμεν λοιπὸν εἰς τοὺς ξένους, καὶ ἂν ἐνεκα τῶν πολιτικῶν περιπετειῶν μας δὲν εἴμεθα εἰς κατὰστασιν νὰ τοὺς πληρώσωμεν πρὸς τὸ παρὸν, ἢ ἀνικανότης μας δὲν χορηγῇ εἰς κανένα αὐτῶν τὸ δικαίωμα τῆς κατακτήσεως· ἂν ὑποθέσωμεν δὲ ὅτι τὰ δίκαια τῶν ἀσθενῶν δὲν εἰσακούονται ὑπὸ τῶν ἰσχυρωτέρων, ἔχομεν ἄλλους προστάτας, τοὺς συμφέροντες ἔχοντας νὰ μὴ τοιμήσῃ τις νὰ ἐκτείνῃ καθ' ἡμῶν κατακτητικὴν χεῖρα, διὰ νὰ προστατεύσῃ τὰ δίκαιά μας. Μέχρι λόγου λοιπὸν περιορίζονται καὶ θέλουν περιορίζεσθαι αἱ καθ' ἡμῶν γινόμεναι ἀπειλαί.

Ταῦτα ἐκθέτοντες δὲν ἀξιούμεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ λάβωμεν πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς ὁπωσδήποτε ἀποσβέσεως τῶν χρεῶν μας, λέγομεν μόνον, ὅτι εἰς τὰς ἐνεστώσας πολιτικὰς περιπετείας μας, οἱ δανεισταί μας, οἱ φιλόανθρωποι δανεισταί μας, ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τῶν ὁποίων εὐρισκόμεθα ὅταν μᾶς ἐδάμεισαν, ὥρουν νὰ λάβωσι τὴν προσήκουσαν πρόνοιαν, ὥστε τὰ χρήματά τὰ ὁποῖα μᾶς ἐδοσαν τότε νὰ συντελέσωσιν εἰς τὸν σκοπὸν τῶν, καὶ νὰ μὴ συγχωρήσῃσι νὰ τὰ καταβροχθίσωσιν ἄλλοι, ἢ τουλάχιστον ἂν παρημέλησαν τότε νὰ λάβωσι τὴν περὶ τούτου ἀνήκουσαν πρόνοιαν, νὰ μακροθυμήσωσιν ἤδη, μέχρις ὅτου βελτιωμένης τῆς κατὰστάσεώς μας, δυνηθῶμεν νὰ τοὺς πληρώσωμεν καὶ διὰ νὰ δυνηθῶμεν, οὐδεὶς νὰ ὑποστηρίξῃσι ὅλαις δυνάμεσι τὴν κυβέρνησίν μας, διὰ νὰ καταστῇ ἰσχυρὰ, καὶ νὰ περιστελλῇ πᾶσαν κατάχρησιν, οὐχὶ δὲ νὰ μᾶς σπρώχνωσιν ὁπωσδήποτε εἰς τὴν ἀναρχίαν, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας πώποτε θέλομεν καταστῇ ἱκανοὶ νὰ ἐξοφλήσωμεν τὰ χρεῖά μας ταῦτα.

Ἀναγινώσκων τις τὰς ἐφημερίδας τῆς ἀντιπολιτεύσεως, δὲν δύναται νὰ μὴν κινηθῇ εἰς γέλωτα, παρατηρῶν τὴν ἀγυρτελίαν ἣτι· κινεῖ τὸν κάλαμον αὐτῶν τῶν κυρίων δημοσιογράφων μας. Ὅλοι ἐξ αὐτῶν καυχῶνται μὲ πωμπώδεις ἐκφράσεις καὶ λέξεις, ὅτι εἶναι εἰλικρινεῖς φίλοι τοῦ θρόνου, ἐνῷ διὰ τῶν αὐτῶν ἄρθρων τῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἐκθέτουν τὰ τοιαῦτα καυχήματα, ὑποσκάπτουν τὰς βάσεις του, χρώμενοι ὅλην τὴν δεινότητα τοῦ λόγου, διὰ νὰ ἐμπνεύσωσιν εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ἑλλάδος μῆτος καὶ ἀπέχθειαν κατ' αὐτοῦ. Εἴμεθα, λέγουσιν τὰ τοιαῦτα, αὐτοὶ οἱ ἐπιβουλευθέντες τὸν θρόνον μέχρι καταστροφῆς, ὡς εἶναι παρὶγνωστον. Εἴμεθα, ἐπαναλαμβάνουν, εἰλικρινεῖς φίλοι τοῦ θρόνου, οἱ προσπαθοῦντες παντὶ σθένει νὰ καταστρέψωσι τὸ ἰσχυρώτερον ὑποστηρίγμα του, τὸν Κωλέτην δηλα-

δὴ καὶ τοὺς φίλους του. Λαλοῦμεν, λέγουσιν, ὡς ἀνεξάρτητοι, καὶ μὴ ἔχοντες ἀνάγκην ὑπουργήματος, οἱ ἐλθόντες γυμνοί, ἐκτραχηλισμένοι καὶ πεινῶντες εἰς τὴν Ἑλλάδα, πλουτίσαντες δὲ ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ τὸν ἰδρώτα τοῦ δυστυχοῦς Ἑλληνοῦ καὶ μολοντοῦτο γράφουν τὰ τοιαῦτα καὶ ἐνεργοῦν διὰ νὰ καθέξωσιν οἱ φίλοι τῶν τὴν ἐξουσίαν, καὶ οὕτω νὰ ἰσχωρήσωσιν ἐκ νέου εἰς καμίαν θέσιν, διὰ νὰ πολλαπλασιάσωσι τὴν ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ἀδικίας ἀποκτηθεῖσαν περιουσίαν των. Τὰ τοιαῦτα δὲ δημοσιεύουν εἰς ἔθνος νουνεχὲς, εἰς ἔθνος τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς κατὰστασιν νὰ κατανοήσῃ τοὺς δολίους σκοπούς των.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Καθ' ὅσον μετὰ βεβαιότητος πληροφοροῦμεθα, τὸ Ἐπιμελητήριόν μας ἀνερέθη πρότινων ἡμερῶν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ ὑπέβαλεν εἰς τὴν παρατήρησιν αὐτοῦ, πόσον εἶναι φθοροποιὰ διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον ἡ νομολογία, τὴν ὁποίαν παραδέχθη τὸ Ἐρετεῖον τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὴν δίκην τὴν μετὰ τῶν κυρίων Π. Γεραλοπούλου καὶ ἀδελφῶν, καὶ τοῦ ὀριστικοῦ συνδίκου ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Νικολάου Φωκᾶ.

Ἐξέθετε τὸ Ἐπιμελητήριόν μας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι κατὰ τὴν ἐφαρμοσμένην ταύτην νομολογίαν τῶν Ἐρετεῖων, ὁ ἀγοράζων ἐμπορεύματα ἀπὸ ἐμποροῦ, ὅστις ἔχει ἀνοικτὰς τὰς ἀποθήκας του, ἐπιστατῇ ἐπ' αὐτῶν καὶ διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν του, ὁ ἐκτοκίζων συναλλαγματικὰς καὶ γραμματικὰς εἰς διαταγὴν, ὁ ἀγοράζων δι' ὁποιοῦ γραπτήσεως τοιαύτης φύσεως ἐμπορικὰ γραμμάτια, διὰ γύρου δηλαδὴ παραχωρούμενα ἀπὸ τὸν μὲν εἰς τὸν δὲ, καὶ πληρωτῶν τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὴν παραμικρὰν ἀσφάλειαν, καὶ οὐδεὶς πάντοτε νὰ θεωρῇ ἑαυτὸν εἰς κίνδυνον τοῦ νὰ πληρώσῃ δις τὸ αὐτὸ ἀντίτιμον, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ πωλητὴς ἤθελε κηρυχθῇ, μετὰ τὴν πώλησιν καὶ παραχώρησιν, εἰς κατὰστασιν πτωχεύσεως, τὸ δὲ ἀρμόδιον δικαστήριον δι' ἀπομάσεώς του ἤθελε προσδιορίσει ἀναδρομικῶς τὴν ἐναρξίν τῆς πτωχεύσεως, εἰς ἐποχὴν προγενεστέραν τῆς ὑπάρξεως τῶν συναλλαγματικῶν αὐτῶν.

ὑπέβαλε προσέει τὸ Ἐπιμελητήριόν μας εἰς τὴν παρατήρησιν τοῦ Σ. ὑπουργείου, ὅτι ἂν διὰ τῆς ἀναδρομῆς ταύτης δύνανται ν' ἀκυρωθῇ, καὶ δικαίως, αἱ περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτων κτημάτων ἐτεροβαρεῖς πράξεις, ὑποθήκαι, πληρωμαὶ διὰ χρεὴ μὴ ἐκπρόθεσμα καὶ τὰ τοιαῦτα, δὲν δύναται ν' ἀκυρωθῇ, χωρὶς παντελῆ τοῦ ἐμπορίου καταστροφὴν, πράξεις πωλήσεων ἐμπορευμάτων, νομισμάτων, συναλλαγματικῶν, ἐκτοκισμῶν, καὶ πληρωμαὶ διὰ χρεὴ ἐκπρόθεσμα, αἱ ὁποῖαι δὲν ἀφίουν καμίαν συνέπειαν, ὁσάκις τοιαῦτα συναλλάγματα γίνονται μ' ἐμπορὸν μὴ κηρυχθέντα εἰς κατὰστασιν πτωχεύσεως, ἀνοικτὰς ἔχοντα τὰς ἀποθήκας του, διευθύνοντα τὰς ὑποθέσεις του καὶ διαχειρίζομενον τὴν περιουσίαν του καθότι εἶναι ἀδύνατον νὰ γνωρίζῃ ὁ μετ' αὐτοῦ συναλλατόμενος τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ ἐμπορίου του κατὰστασιν.

ὑπέβαλε, τελευταῖον τὸ ἐπιμελητήριόν μας ὑπ' ὄψιν τοῦ Σ. ὑπουργείου, ὅτι ἀπὸ 26 δικαστήρια Ἐρετεῖων τὰ ὁποῖα ἔχει ἡ Γαλλία, δύο μόνον ἀποφάσεις ἐξεδόθησαν, δι' ὧν διερμηνεύθη ἐσφαλμένως ὁ νόμος, καὶ ὡς τὴν διερμηνεύσε τὸ Ἐρετεῖον τῶν Ἀθηνῶν ὅτι δέτεσσαιρες ἀποφάσεις τοῦ ἀκυρωτικοῦ τῆς Γαλλίας καθιέρωσαν τὴν ἐναντίαν νομολογίαν· οἱ δὲ νομοθέται τῆς Γαλλίας, διὰ νὰ μὴ μὲν τῶν λοιπῶν ἢ παραμικρὰ εἰς τὰ δικαστήρια ἀμφιβολία, ὡς πρὸς τὴν λύσιν αὐτοῦ τοῦ ζητήματος, τὸ διεσάρισαν πληρέστατα, διὰ τῶν ἀρθρῶν 440, 441, 442, 443, 446, καὶ 447. τοῦ ἐσχάτως ἐκεῖ μεταβύθμισθέντος ἐμπορικοῦ νόμου. καὶ παρεκάλεσεν εὐσεβάτως τὸ ἐπιμελητήριόν μας, τὴν Σ. κυβέρνησιν, ὡς περὶ πολλοῦ ποιοῦ μὲν τὰ συμφέροντα καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἐμπορίου, νὰ ἐπιστήρῃ τὴν προσοχὴν της ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου, καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὑπάρχει ἀταρξεία εἰς τὸ γράμμα τοῦ νόμου παρέχον ἀμφιβολίαν εἰς τοὺς δικαστὰς, νὰ ἐνεργήσῃ ὥστε νὰ γίνῃ ἡ προσήκουσα μεταβύθμις.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀρτίθῃ ἐνταῦθα ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, διὰ τοῦ Αὐστριακοῦ Ἀτμοπλοίου τοῦ Λούδ ἡ

Α. Υ. ὁ Παγκύβητος Βασιλεὺς Λουδοβίκος· περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον τῆς αὐτῆς ἡμέρας τοῦ ἡμεῶς ἀνεχώρησε διὰ τὸν Παριζὶ μετὰ τὴν ἑλληνικὴν Ἀτμοπλοῖον ὁ Ὁθων, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῆς ἐπεμφοῦς ἐνταῦθα δὲ νὰ τὴν παραλάβῃ.

Ἡ νῆα ἔρχεται καὶ ἐντὸς τοῦ Ἀτμοπλοίου ὁ Ὁθων εὐρισκόμενος, ἐπεσκέψθη τὴν Α. Υ. ὁλοκαί ἐνταῦθα διοικητικὰ, δημοτικὰ, στρατιωτικὰ, δικαστικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἀρχαί, τὸ δὲ κανονιστικὸν μας τὸν ἐχαίρεισε δις μὲ 21, κανονισμοὺς, ὅτε δηλαδὴ ἀρτίθῃ καὶ ὅτε ἀνεχώρησε, τὴν δὲ ἐσπέραν ἐρωτίσθη λαμπρῶς ἡ πόλις μας.

ΒΟΥΛΗ.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὸν βασιλικὸν λόγον ἐπιτροπὴ ἐσχέδιασε τὸ ἔργον της, ὅπερ ἐπομένως διενεμήθη εἰς ἐντύτυπα πρὸς τὰ μέλη τῆς Βουλῆς, κατὰ τὸ ἐσπέρας τοῦ Σαββάτου, διὰ νὰ συζητηθῇ τὴν δευτέραν 25 τρ. Μ.)

Τὸ σχέδιον τῆς ἐπιτροπῆς μᾶς ἤρρεσε καθ' ὁλοκληρίαν. Ἡ ἀπάντησις εἶναι κατάλληλος καὶ προσρῦς πρὸς τὴν ἐννοίαν τοῦ βασιλ. λόγου. Ὑπερτερεῖ τῶν ἄλλων ἀπαντήσεων τῶν γενομένων εἰς τὰς παρελθούσας συνόδους, ὅτι δὲν πρέπει χεῖ καμίαν ἐκ τῶν ὀχλαγωγικῶν φράσεων, ἢ λέξεων ἢ βαρυσυναιτικῶν ἐννοιῶν, τὰς ὁποίας συνεπιθέσει νὰ παρενέειρσιν οἱ ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως βάρβαρον τρόπον καὶ βάρβαρον ἦθος ἔχοντες. Τὸ σχέδιον τῆς ἀντιφάσεως ταύτης συνετάχθη ἀπὸ δύο Ἑλλήνων, ἐξ ὧν ὁ εἰς εἶναι ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς Παλαμήδης. Συνειθίζει ὁ ἀντιπολιτευόμενος τύπος ν' ἀποδίδῃ τὰς ἀπαντήσεις ταύτας εἰς ξένους Διπλωμάτας, ὡς νὰ ἦναι μέγα τὸ ἔργον, καὶ νὰ εὐρίσκειται ἱκανὸς Ἑλλῆς νὰ σχεδιάσῃ μίαν τοιαύτην ὑπόθεσιν. Ἐνθυμούμεθα ὅτι καὶ τὰς ἀπαντήσεις τῆς πρώτης καὶ δευτέρας Συνόδου, ὡς καὶ αὐτοὺς τοὺς λόγους τοῦ Βασιλέως, εἰς τοὺς ξένους τὰ ἀπέδιδον. Καθὼς λοιπὸν γνωρίζομεν ὅτι καὶ οἱ λόγοι καὶ αἱ ἀπαντήσεις ἦσαν ἔργα Ἑλληνικοῦ καλὰμου, ὁμοίως βεβαιούμεν τοὺς ἀναγνώστας μας ὅτι καὶ τὸ παρὸν σχέδιον εἶναι πνεύματος καὶ χειρὸς Ἑλληνικῆς.

[ἐκ τοῦ Ἀγγέλου.]

ΒΑΣΙΛΕΥΣ!

Μὲ ἀνέκροατον ἀγαλλίασιν προσέρχονται οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους νὰ προσφέρωσι τὴν ἀροσίωσιν αὐτῶν εἰς τὸν Θρόνον Σου, τὸ τιμαλρὸς τοῦτο σύμβολον τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας.

Οὐδέποτε, Βασιλεῦ, ἐπ' αὐτῶν, οὐδὲ θέλομεν παύσει, διδόντες δαίγματα τῆς πρὸς Σε καὶ τὴν πατρίδα ἀγάπης μας. Δι' αὐτῆς θέλομεν τύγῃ τῆς τοσοῦτον ἐπιζητήτου κοινῆς εὐδαιμονίας, ὑπὲρ ἧς οὔτε κόπον, οὔτε πένθος ἄλλης προσφοράς φειδόμεθα.

Ἐκτιμῶντες ἐπαξίως τὴν περὶ τῶν Οἰκονομικῶν μέριμναν τῆς Υ. Μ., ἀσμένως θέλομεν ἀσπασθῇ ὅσας περὶ αὐτῶν ἡ Κυβερνήσις Σου προτείνει βελτιώσεις, καθ' ὅσον μάλιστα πάσης πολιτείας ἡ τύχη τὰ μέγιστα ἀπ' αὐτῶν ἐξαρτᾶται· ἰδίως δὲ πρὸ πάντων θέλομεν ἐνταχθῇ εἰς τὴν ταχέαν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τοιοῦτοτρόπως θέλει κατασταθῇ σκόπιμος ἡ ἐξέλεξις αὐτοῦ καὶ διευθετηθῇ ἡ οἰκονομικὴ τῆς Κυβερνήσεως πορεία.

Μετὰ μεγάλου ζήλου, Βασιλεῦ, θέλομεν μελετῆται τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Σου ὑποβληθέντα Νομοσχέδια, καὶ θέλομεν αὐτοῖς αὐτῇ εἰς πᾶν ὅ, τι συντελεῖ εἰς τὴν εὐημερίαν τῆς Πατρίδος.

Ἡ οὐλὴ χαίρει, πληροφορημένη ὅτι διατηροῦνται φιλικαὶ αἱ σχέσεις τῆς Υ. Μ. μετὰ τῶν ἄλλων Δυνάμεων. Τῆς συμπαθείας τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν ἡ Ἑλλάς δὲν ἦτον ἀξίμ· μόνον κατὰ τὸν μεγάλον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἀγῶνα, ἀλλὰ καὶ νῦν ἐτι, ὅτε, εἰς τῶν θεσμοθεσιῶν τῆς τὴν παγίωσιν καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τὴν πρόδοον ἀσχολουμένη, ἐπίσης περὶ πολλοῦ ποιεῖται αὐτὴν, ὅσον καὶ τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς ἀνεξαρτησίας ζηλοτυπεῖ.

Ναί, Βασιλεῦ, ἡ τῆς Γεωργίας καὶ τῆς ἐμπορικῆς Ναυτιλίας μας πρόοδος, μαρτυροῦσα περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας, ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ὁποίων ἡ φιλοπονία τοῦ ἔθνους ἀναπτύσσεται, ἀκοῦν διατελεῖ ἐγγύς πρὸς ἄρσιν πάσης ἀμφιβολίας περὶ τῶν ἀμοιβαίων ἡμῶν προσπαθειῶν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς εὐμερείας, καὶ παραγγέλλει αὐξήσει τοῦ δημοσίου πλούτου ὅσοι νὰ κατορθωθῇ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν βαρεῶν μὲν, ἀλλ' ἱερῶν τοῦ ἔθνους ὑποχρεώσεων· θέλει δὲ ἐξαιρέτως συντελέσει καὶ ἡ τῶν εὐεργετῶν Δυνάμεων συμπαθῆς ἐπὶ ταῦταις διάθεσις.

Ἐχόντες, ὡς καὶ ἡ Α. Μ. τὴν καρδίαν πεπληρωμένην εὐσεβοῦς εὐγνωμοσύνης, δοξάζομεν τὸν Ὑψίστον, καὶ ἐπικαλούμεθα τὴν παντοδύναμον ἀντίληψιν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ βασιλείου.

Ὁ Πρόεδρος, Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ.

Θ. ΓΡΙΒΑΣ, Π. ΡΑΓΚΟΣ,

Ν. ΓΡΙΕΖΩΤΗΣ, Ι. ΖΑΡΚΟΣ,

Α. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ, Α. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ὁ Εἰσηγητὴς Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ἀριθ. 397.

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως
τῆς Ἑλλάδος Ὁθωνος.

Τὸ ἐν Σύρῳ Δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν

Συγκείμενον ἀπὸ τοὺς Δικαστὰς Ἰωάννην Δοξαράν Πρόεδρον, Ἰωάννην Στεκούλην καὶ Παντολέοντα Μανιακῆν.

Συνεδριάσαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τὴν εἰκοστὴν ἑκτὴν Σεπτεμβρίου 1846. παρόντων τοῦ τε ἀντεισαγγελέως Μιχαὴλ Παλαμῆ, καὶ τοῦ ὑπογραμματεῖος Δημητρίου Σχινῆ, καλυομένου τοῦ Γραμματέως Ἀλεξάνδρου Α. Καντακίτου, διὰ νὰ δικάσῃ τὴν ἐξῆς ὑπόθεσιν μεταξὺ τῶν συζύγων Μαριγῶς Τζουβελάκη, ἀνακοπούσης κατοικοῦ ἐνταῦθα παρασταθείσης διὰ τοῦ δικαστικοῦ ἀντικλήτου αὐτῆς Στεφάνου Γ. Γαλάτη, καὶ τοῦ κατ' οὗ ἡ ἀνακοπὴ Παναγιώτου Τζουβελάκη, κατοικοῦ ἐνταῦθα, παρασταθέντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ Δικηγόρου Ἰωσήφ Ἡσαίου.

Εἰς δίκην περὶ διαζεύξεως μεταξὺ τῶν εἰρημένων συζύγων ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 3651 τῆς 23 Νοεμβρίου 1845 ἀπόφασις τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, διατάττουσα ὡς ἐξῆς.

« Ἀπορρίπτει τὴν ἔνστασιν τοῦ πληρεξουσίου τοῦ δικαίου Παναγιώτου Τζουβελάκη κατὰ τῆς ἀπὸ 9. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους ὑπ' ἀριθ. 3602 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

« Παραδέχεται κατὰ συνέπειαν τὴν ἀπὸ 23 Αὐγούστου 1845. ἔφρασιν τῆς Μαριγῶς Παναγιώτου Τζουβελάκη, κατὰ τῆς ἀπὸ 26 Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὑπ' ἀριθ. 302 ἀποφάσεως τοῦ ἐν Σύρῳ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, καὶ μεταρρυθμίζον αὐτὴν ἐπικυροῦ τὸ 1ον Κεφάλαιον αὐτῆς, τὴν ἀφανίζει δὲ καθόσον ἀφορᾷ τὸ 2. καὶ 3. κεφάλαιον.

« Διατάττει νὰ ἐνεργηθῇ ὑπὸ τῶν Εἰρημένων Ἰατρῶν Ἀντωνίου Βιτάλη, Ὁνοφρίου Ἀποστολίδου καὶ Ν. Βελισσαρίου δοκιμασία ἐπὶ τῆς εἰρημένης Μαριγῶς Τζουβελάκη πρὸς ἀπόδειξιν τῶν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 270. καὶ ἀπὸ 13, Ἰουλίου 1844 ἀποφάσιν τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν ὠρισμένων ἀντικειμένων ἐνώπιον τοῦ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 247 καὶ ἀπὸ 27. Ἰουλίου 1845 ἀποφάσεως διορισθέντος Εἰσηγητοῦ πρὸς διεξαγωγὴν τῆς περὶ τὴν ἀπόδειξιν ταύτην διαδικασίας.

Κατ' αἰτήσιν ὅθεν τοῦ εἰρημένου Τζουβελάκη ὁ Εἰσηγητὴς δικαστὴς Μ. Βῆρος διέταξε τὴν ἐναγομένην Μαριγῶν νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν πρώτην τρίτην τῆς ἐβδομάδος μετὰ παρέλευσιν ἐννεμήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς νομίμου κλητευσέως τῆς πρὸς ἐνέργειαν τῆς εἰρημένης δοκιμασίας. Ἀντικαταστάθεις δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου ὑπ' ἀριθ. 155 Εἰσηγητῆς ἀντὶ τοῦ ἀπόντος Μ. Βῆρου, ὁ Δικαστὴς Ἰω. Στεκούλης, καὶ μὴ ἐμφανισθείσης τῆς ἐναγομένης κατὰ τὴν ὠρισμένην προθεσίαν ἐνώπιόν του, συνέταξεν ὁ εἰσηγητὴς οὗτος τὴν προσήκουσαν περὶ τούτου ἔκθεσιν τὴν 9. Ἀπριλίου 1846. μεθ' ἧς εἰσῆχθη ἡ προκειμένη ὑπόθεσις πρὸς συζήτησιν.

Συζητηθείσης δὲ τῆς ὑποθέσεως ταύτης κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 18. Ἀπριλίου ε. ε. ἐρήμην τῆς ἀνακοπούσης Μαριγῶς Τζουβελάκη, τὸ Δικαστήριον ἐξέδοτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 176 τῆς 25. Ἀπριλίου ε. ε. ἀπόφασίν του ἔχουσα οὕτω.

Δικάζον ἐρήμην τῆς ἐναγομένης Μαριγῶς Τζουβελάκη καὶ παραδεχόμενον τὴν ἀπὸ 5. Ἀπριλίου 1844. ἀγωγὴν τοῦ ἐναγοντος Π. Τζουβελάκη.

Διατάττει τὴν διάλυσιν τοῦ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς συζύγου τοῦ Μαριγῶς Τζουβελάκη γάμου.

Καταδικάζει τὴν ἐναγομένην εἰς τὰ διὰ τὴν παρούσαν δίκην ἔξοδα τοῦ ἀντιδίκου τῆς, μετριασθέντα εἰς δραχμὰς πεντήκοντα πέντε, καὶ ἐπιβάλλει εἰς βάρος τῆς ἰδίας τὰ ἐκκαθαρισθησόμενα τέλη τῆς σημερινῆς τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν πρακτικῶν, τῆς πληρωμῆς τῶν ὁποίων ἀπαλλάττει αὐτὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος ὡς πένησαν.

Τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἀνέκοψεν ὁ ἀντίκλητος δικηγόρος τῆς Μαριγῶς Τζουβελάκη διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουλίου ε. ε. ἐγγράφου ἀνακοπῆς καὶ ἐξηγήσατο. Αὐν.) Νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀνακοπὴ τῆς αὐτῆς καὶ κατὰ συνέπειαν ν' ἀνακληθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 176. καὶ ἀπὸ 25. Ἀπριλίου ε. ε. ἐρήμην ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου τούτου, καὶ νὰ ἀπορρίψῃ ἡ περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴ τοῦ Παναγιώτου Τζουβελάκη κινηθεῖσα τὴν 5. Ἀπριλίου 1844 ὡς ἀνυποστήρικτος καὶ παράνομος. Βον.) Εἰς περίπτωσηιν κατ' ἣν τὸ Δικαστήριον ἤθελεν ἐμμένει εἰς τὸ νὰ διατάξῃ τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου, νὰ καταδικάσῃ τὸν Παναγιώτην Τζουβελάκην ν' ἀποδώσῃ τὴν προῖκα τῆς εἰς τὴν σύζυγον αὐτοῦ Μαριγῶν Τζουβελάκη θυγατέρα Χατζὴ Βασιλείου Παππᾶ Δημητρίου, ἥτοι τὰ μὲν πολύτιμα κινητὰ, τὰς εἰκόνας καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦσια, καὶ δὲ λοιπὰ ἡ αἰτούσια ἡ κατ' ἐκτίμησιν, ὡς καὶ τὰ κρατηθέντα ἐκ τῆς περιουσίας τῆς συζύγου τοῦ. Γον.) Νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ ἔξοδα τῆς δίκης, διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀνακοπῆς τοῦ λόγους. Ἐπομένως ἐφέρθη ἡ προκειμένη ὑπόθεσις εἰς τὸ ἀκροατήριον πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν προκειμένην συνεδρίαν.

Ἀκούσαν κατὰ τὴν δικάσιμον τὸν Ἀντίκλητον τῆς ἀνακοπούσης ζητήσαντα διὰ τῶν ἀπὸ 18 Ἰουλίου Ε. Ε. ἐγγράφων προτάσεων του. Αὐν.) Νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀπὸ 28 Ἰουλίου Ε. Ε. ἀνακοπὴ τῆς Μαριγῶς συζύγου Παναγιώτου Τζουβελάκη, καὶ κατὰ συνέπειαν ν' ἀνακληθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 176 καὶ ἀπὸ 25. Ἀπριλίου Ε. Ε. ἐρήμην ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου τούτου καὶ ν' ἀπορρίψῃ ἡ περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴ τῆς 5. Ἀπριλίου 1844 τοῦ Παναγιώτου Τζουβελάκη ὡς ἀνυπόστατος καὶ παράνομος. Βον.) Νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ ἔξοδα εἰς περίστασιν κατ' ἣν τὸ Δικαστήριον ἤθελεν ἐμμένει εἰς τὸ νὰ διατάξῃ τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου. Γον.) Νὰ καταδικασθῇ ὁ Παναγιώτης Τζουβελάκης ν' ἀποδώσῃ τὴν προῖκα τῆς εἰς τὴν σύζυγον τοῦ Μαριγῶν Τζουβελάκη θυγατέρα Χατζὴ Βασιλείου Παππᾶ Δημητρίου, τὰ μὲν ἀκίνητα ὡς καὶ τὰ πολύτιμα κινητὰ καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦσια, τὰ δὲ λοιπὰ εἴτε αὐτοῦσια εἴτε κατ' ἐκτίμησιν, ὡς καὶ τὰ κρατηθέντα ἐκ τῆς περιουσίας τῆς συζύγου τοῦ.

Ἀκούσαν τὸν Πληρεξούσιον τοῦ κατ' οὗ ἡ ἀνακοπὴ ζητήσαντα διὰ τῶν ἀπὸ 17 Ἰουλίου ε. ε. ἐγγράφων προτάσεων του. Αὐν.) Ν' ἀπορρίψῃ ὡς ἄδικος καὶ ἀνυποστήρικτος ἡ ἀπὸ 20 Ἰουλίου Ε. Ε. ἀνακοπὴ τῆς συζύγου τοῦ ἐντολέως τοῦ Μαριγῶς Τζουβελάκη. Βον.) Ν' ἀπορρίψῃ ὡσαύτως ὡς ἀπαράδεκτος ἡ δευτέρα πρότασις τῆς περὶ ἀποδόσεως προικῶς. Γον.) Ν' ἀπορρίψῃ ὡς ἄδικος καὶ ἀνυποστήρικτος ἐν μέρει ἡ αὐτὴ δευτέρα πρότασις καὶ νὰ διατάξῃ τὸ Δικαστήριον ν' ἀποδώσῃ εἰς αὐτὴν ὅσα ἐκ τῆς προικῆς τῆς ὑπάρχουν αὐτοῦσια εἰς χεῖρας του καὶ εἰς τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκονται.

Ἀκούσαν τὴν προφορικὴν ἀνάπτυξιν τῶν διαδίκων.

Ἀγορεύσαντος τοῦ Ἀντεισαγγελέως.

Διελθὼν τὴν Δικογραφίαν

Σκερθεὶν κατὰ τὸν Νόμον.

Ὡς πρὸς τὸ βᾶσιμον τῆς ἀνακοπῆς.

Διὰ τοὺς λόγους τοὺς διαλαμβανομένους εἰς τὸ διασκευτὸν τῆς ἀπὸ 25. Ἀπριλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 176. ἐρήμην ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου, καὶ προσέτι.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Νομοθέτης ἐσυγχώρησε τὴν διαζεύξιν λόγω ἀνικανότητος τοῦ ἀνδρὸς πρὸς συνουσίαν, δὲν εἶναι βεβαίως ἄλλος εἰμὴ ὅτι ἐκ τοῦ φυσικοῦ ἔλλειματος δὲν δύναται νὰ ἐκπληρωθῇ ὁ τοῦ γάμου σκοπὸς ὅστις κυρίως εἶναι ἡ συντήρησις τοῦ ἀνθρωπίνου γένους διὰ γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς ἀπογόνων. Ἐπομένως ἡ διάταξις τοῦ § 2. τοῦ Βιβλ. 1. α. τοῦ Ἀρμενοπούλου ἐφαρμόζεται ἐξ ἀναλογίας, καὶ

ὡς πρὸς τὴν γυναῖκα ὅταν αὐτὴ, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, εἴναι ἀνίκανος πρὸς συνουσίαν, καθότι εἴτε εἰς τὸν ἀνδρα ὑπάρχει τὸ φυσικὸν ἔλλειμα τῆς ἀνικανότητος ταύτης, εἴτε εἰς τὴν γυναῖκα, ἀποβαίνει μάταιος κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ὁ ῥηθεὶς σκοπὸς τοῦ γάμου.

Ὡς πρὸς τὴν περὶ ἀποδόσεως προικῶς πρότασιν τῆς ἐναγομένης καὶ νῦν ἀνακοπούσης.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἀρθ. 160. τῆς Πολ. Δικονομίας πᾶσα πρότασις τῶν διαδίκων πρέπει νὰ γίνεταί ἐπὶ ποιῇ ἀποκλείσεως κατὰ τὴν πρώτην τὸ βραδύτερον ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίαν, ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ἡ περὶ ἀποδόσεως προικῶς πρότασις τῆς ἐναγομένης καὶ νῦν ἀνακοπούσης, δὲν ἔγινεν κατὰ τὴν πρώτην ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίαν τοῦ Δικαστηρίου τούτου κατ' ἣν ἐσυζητήθη ἡ προκειμένη ὑπόθεσις, καὶ ἐπομένως εἶναι ἀπαράδεκτος, καθόσον μᾶλλον ἡ γενομένη πρότασις φέρει ὅλους τοὺς χαρακτῆρας τῆς ἀνταγωγῆς, καὶ ἡ μὲν κυρία ἀγωγὴ εἶναι συνοπτικὴ, ἡ δὲ εἰρημένη ἀνταγωγὴ ὑπάγεται εἰς τὰς συνήθεις δίκας ἀρθ. 564. § 3. Πολ. Δικονομίας.

Ἐπειδὴ προσέτι ἂν καὶ εἰς τὰς συνοπτικὰς δίκας ὅπου δὲν ἀπαιτεῖται νὰ γίνεταί ἀπολογητήριον ἐγγράφον, ὁ νόμος δὲν ὥρισε προθεσίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ γίνεταί ἡ ἀνταγωγὴ, μ' ὅλα ταῦτα ἐκ τῆς ἐννοίας τοῦ ἀρθρου 160. τῆς Πολ. Δικονομίας, τὸ ὁποῖον εἶναι γενικόν, ἐξάγεται ὅτι καὶ αἱ ἀνταγωγικαὶ ἀπαιτήσεις πρέπει νὰ προτείνωνται διὰ τῶν ἐγγράφων προτάσεων κατὰ τὴν πρώτην τὸ βραδύτερον ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίαν ἄλλως εἶναι ἀπαράδεκτος.

Διὰ τοὺς λόγους τοὺτους καὶ ἰδὼν τὰ ἀρθρα 211. § 1 καὶ 222. τῆς Πολ. Δικονομίας, ἀπορρίπτει τὴν ἀπὸ 20. Ἰουλίου ε. ε. ἀνακοπὴν τῆς Μαριγῶς Π. Τζουβελάκη, τὴν ὁποίαν αὐτὴ ἔκαμε κατὰ τῆς ἀπὸ 25. Ἀπριλίου Ε. Ε. ἐρήμην ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου, καὶ ἐπικυροῦ τὴν ἀπόφασιν ταύτην.

Ἀπορρίπτει ὡσαύτως ὡς ἀπαράδεκτον τὴν περὶ ἀποδόσεως τῆς προικῆς πρότασιν τῆς εἰρημένης ἀνακοπούσης.

Τὰ ἔξοδα ἐκατέρων τῶν διαδίκων συμψηφίζονται εἰς βάρος αὐτῶν, ἐκ δὲ τῶν τελῶν τῆς σημερινῆς, τὰ μὲν ἡμισυ αὐτῶν εἶναι εἰς βάρος τοῦ Παναγιώτου Τζουβελάκη, τὰ δὲ ἄλλα ἡμισυ εἶναι εἰς βάρος τῆς ἀνακοπούσης Μαριγῶς Π. Τζουβελάκη, τῆς πληρωμῆς ὅμως τῶν ὁποίων ἀπαλλάττεται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἕνεκα τῆς πενίας τῆς.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Σύρῳ τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔκτου ἔτους.

[Τ. Σ.] ὁ Πρόεδρος ὁ ὑπογραμματεὺς
Ἰω. Δοξαράς. Δημήτριος Σχινῆς.

Ἐδημοσιεύθη τὴν τρίτην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους
εἰς δημοσίαν Συνεδρίαν.

(Τ. Σ.) ὁ Πρόεδρος ὁ ὑπογραμματεὺς
Ἰω. Δοξαράς. Δημήτριος Σχινῆς.

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐκτελέσῃ ζητηθεῖς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν, πρὸς πάντας δὲ τοὺς Εἰσαγγελεῖς νὰ ἐνεργήσωσι τὸ κατ' ἑαυτοὺς, καὶ πρὸς πάντας τοὺς Διοικητὰς καὶ ἄλλους ἀξιωματικούς τῆς δημοσίας δυνάμεως νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας ὅταν νομίμως ζητηθῶσιν.

Πρὸς βεβαίωσιν τούτου τὸ πρωτότυπον τῆς παρούσης ὑπεγράφη παρὰ τοῦ εἰρημένου Δικαστηρίου καὶ τοῦ ὑπογραμματεῖος.

Ἐν Σύρῳ τὴν 11. Νοεμ. 1846.

[Τ. Σ.] ὁ Πρόεδρος
Ἰω. Δοξαράς.
Ἰω. Στεκούλης.

Η. Μανιακῆς. Ὁ ὑπογραμματεὺς
Δημήτριος Σχινῆς.

Ἀριθ. 183. Ὅτι ἀπόγραφον ἐκτελεσθόν.
Ἐν Σύρῳ τὴν 14. Νοεμβρίου. 1846.
Βιβλ. ἀπογ. ὁ δικαστὴς γραφεὺς
Ν. Μάρκος.

Ἀριθ. 176. Ἐν Ὄνοματι τοῦ Βασιλέως
τῆς Ἑλλάδος Ὁδωνος.

Τὸ ἐν Σύρῳ Δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν
Συγκείμενον ἀπὸ τὸν Πρόεδρον Ἰωάννην Δοξαράν, καὶ
τοὺς Δικαστὰς Βασίλειον Βριζάκη καὶ Χρήστον Β. Ροῖλον.
Συνεδρίασαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τὴν δεκάτην ὀγ-
δόην Ἀπριλίου 1846. παρόντων τοῦ Δ. Παρέδρου Χαράλαμ-
που Βουρδουμπάκη, ἀναπληροῦντος τοὺς κωλυομένους
Εἰσαγγελεῖα, ἀντισαγγελεῖα, τοὺς λοιποὺς Δικαστὰς, καὶ τοὺς
ἀρχαιοτέρους Παρέδρους, καὶ τοῦ Γραμματέως Ἀλεξάνδρου
Α. Καντακίτου διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξῆς ὑπόθεσιν μεταξὺ τῶν
συζύγων Παναγιώτου Τζουβελάκη, ἐνάγοντος, παρασταθέν-
τος διὰ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ Ἰωσὴφ Ἡσαίου Δικηγόρου,
καὶ Μαριβῶς Τζουβελάκη, ἐναγομένης πενήτητος, μὴ ἐμ-
φανισθείσης οὔτε αὐτοπροσώπως οὔτε διὰ Πληρεξουσίου.

Εἰς δίκην περὶ διαζεύξεως μεταξὺ τῶν Εἰρημένων συζύ-
γων ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 3651 τῆς 23 Νοεμβρίου 1845
ἀπόφασις τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, διατάττουσα ὡς ἐξῆς.

« Ἀπορρίπτει τὴν ἐνστάσιν τοῦ πληρεξουσίου τοῦ δια-
δίκου Παναγιώτου Τζουβελάκη κατὰ τῆς ἀπὸ 9. τοῦ αὐτοῦ
μηνὸς καὶ ἔτους ὑπ' ἀριθ. 3602 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστη-
ρίου τούτου.

« Παραδέχεται κατὰ συνέπειαν τὴν ἀπὸ 23 Αὐγούστου
1845. ἔρσειν τῆς Μαριβῶς Παναγιώτου Τζουβελάκη, κατὰ
τῆς ἀπὸ 26 Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὑπ' ἀριθ. 302 ἀποφά-
σεως τοῦ ἐν Σύρῳ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, καὶ μεταρ-
ρυθμίζον αὐτὴν ἐπικυροῦ τὸ ἴον Κεφάλαιον αὐτῆς καὶ ἀρτύνει,
δὲ καθόσον ἀφορᾷ τὸ 2. καὶ 3. κεφάλαιον.

« Διατάττει νὰ ἐνεργηθῇ ὑπὸ τῶν Εἰρημένων Ἰατρῶν
Ἀντωνίου Βιτάλη, Ὁνοφρίου Ἀποστολίδου καὶ Ν. Βελισσα-
ρίου δοκιμασία ἐπὶ τῆς εἰρημένης Μαριβῶς Τζουβελάκη πρὸς
ἀπόδειξιν τῶν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 270. καὶ ἀπὸ 13, Ἰουλίου
1844 ἀποφάσιν τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν ὠρισμένων ἀντι-
κειμένων ἐνώπιον τοῦ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 247 καὶ ἀπὸ 27
Ἰουνίου 1845 ἀποφάσεως διορισθέντος Εἰσηγητοῦ πρὸς διεξα-
γωγὴν τῆς περὶ τὴν ἀπόδειξιν ταύτην διαδικασίας.

« Παραπέμπει τὴν ἐκδίκησιν τῆς ὑποθέσεως ἐνώπιον τοῦ
διαληφθέντος Πρωτοδικείου διὰ νὰ γίνῃ μετὰ τὴν διεξαγωγὴν
τῆς ἀποδείξεως.

Κατ' αἰτήσιν ὅθεν τοῦ εἰρημένου Τζουβελάκη ὁ Εἰσηγητὴς
δικαστὴς Μ. Βῆος διέταξε τὴν ἐναγομένην Μαριβὴ νὰ ἐμ-
φανισθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν πρώτην τρίτην τῆς ἐβδομάδος μετὰ
παρέλευσιν ἐνενήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς νομίμου κλητεύσεως
τῆς πρὸς ἐνέργειαν τῆς εἰρημένης δοκιμασίας. Ἀντικαταστάσεις
δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου ὑπ' ἀριθ. 155 Εἰ-
σηγητῆς ἀντὶ τοῦ ἀπόντος Μ. Βῆου, ὁ Δικαστὴς Ἰω. Στεκού-
λης, καὶ μὴ ἐμφανισθείσης τῆς ἐναγομένης κατὰ τὴν ὠρισμέ-
νην προθεσμίαν ἐνώπιόν του, συνέταξεν ὁ εἰσηγητὴς οὗτος
τὴν προσήκουσαν περὶ τούτου ἐκθεσιν τὴν 9. Ἀπριλίου
1846. μετ' ὅ ἐπὶ τῇ ὑπὸ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν πρὸς συζήτησιν.

Ἀκούσαν τὸν πληρεξούσιον τοῦ ἐνάγοντος προτάσαντα διὰ
τῶν ἀπὸ 18 Ἀπριλίου ε.ε. ἐγγράφων προτάσεων του. « Ἀον.
« Νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀπὸ 5 Ἀπριλίου 1844 ἀγωγή του. Βον.
« Νὰ διαταχθῇ ἡ διάλυσις τοῦ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς συζύ-
γου του Μαριβῶς Τζουβελάκη γάμου καὶ τὸν Νὰ ψηφισ-
« θῶσιν εἰς θάρος τῆς ἐναγομένης τὰ τῆς δίκης ἔξοδά του, συμ-
« ποσούμενα ἐκ δραχμῶν 76. 36 ὡς ὁ κατάλογος. »

Ἀκούσαν τὸν Εἰσαγγελεύοντα Παρέδρον.

Διελθὼν τὴν Δικογραφίαν
Σκευθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 270 [1845]
ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου, καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2785.
καὶ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1845 ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις
Ἐφετῶν, διαταττουσῶν νὰ γίνῃ αὐτοψία δι' Ἰατρῶν ἐπὶ τῆς
ἐναγομένης Μαριβῶς Π. Τζουβελάκη, ὁ Εἰσηγητὴς Δικαστὴς
Μ. Βῆος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2705 καὶ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου
1845. πράξεώς του διέταξεν ἡμέραν πρὸς ἐνέργειαν τῆς δοκι-
μασίας τὴν πρώτην τρίτην τῆς ἐβδομάδος μετὰ παρέλευσιν
τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς νομίμου κλητεύσεως αὐτῆς.

Ἐπειδὴ εἰς τὴν ἐναγομένην Μαριβὴν Τζουβελάκη, διαμένου-
σαν ἐν Κυδωνίαις τῆς Τουρκίας, ἐκοινοποιήθη τακτικῶς καὶ
νομίμως ἡ εἰρημένη ἀπόφασις τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν μετὰ
τῆς πράξεως τοῦ Εἰσηγητοῦ Δικαστοῦ, καὶ ἀπὸ 2. Ἰαννουα-
ρίου 1846. κληθεὶς τοῦ ἐνάγοντος Π. Τζουβελάκη δι' ἧς ἐκλή-

τεύθη αὐτὴ νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ κατὰ τὴν τοῦ Δικαστηρίου
τούτου κατὰ τὴν ἀνωτέρω προδιορισθεῖσαν ἡμέραν πρὸς ἐνέρ-
γειαν τῆς δοκιμασίας, ὡς ἐμφαίνεται ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 2 τῆς 3
Ἰαννουαρίου 1846, ἀποδεικτικὸν ἐπιδόσεως τοῦ δικαστικοῦ
Κλητῆρος Χ. Π. ἐλευθερίου, ἡ δὲ ἐρηθεῖσα δὲν ἐνεφανίσθη,
ὡς ἐμφαίνεται ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐκθεσιν τοῦ ἐπὶ τούτῳ δι-
ορισθέντος Εἰσηγητοῦ δικαστοῦ τῆς 9. Ἀπριλίου. Ε. Ε.

Ἐπειδὴ μὴ ἐμφανισθείσης τῆς εἰρημένης ἐναγομένης κα-
τὰ τὴν σημερινὴν δικασίμον, ὅτε ἐξεφωνήθη κατὰ τὴν σει-
ρὰν τοῦ Πεντακλίου ἡ προκειμένη περὶ διαζεύξεως δίκη, δικά-
ζεται αὕτη ἐρήμην, καὶ ἐπιδικάζονται εἰς τὸν ἐμφανισθέντα
ἐνάγοντα αἱ προτάσεις αὐτοῦ, ἐὰν αὗται στηρίζονται εἰς τὸν
νόμον καὶ ἐνστάσις κατ' αὐτοῦ προβλητέα ἐξ ἐπαγγέλματος
δὲν ὑπάρχει.

Ἐπειδὴ κλητευθείσης ὡς εἴρηται τακτικῶς καὶ νομίμως
τῆς ἐναγομένης καὶ μὴ ἐμφανισθείσης νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν
παρὰ τοῦ Δικαστηρίου διαταχθεῖσαν δοκιμασίαν, ὑποτίθεται
ὅτι αὕτη ἀρνεῖται νὰ ὑποκύβῃ εἰς ταύτην καὶ ἐκλαμβάνεται
ὡς ἀληθὴς ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ ἐνάγοντος ὅτι ὑπάρχει φυσικὸν
ἔλλειμα εἰς τὰ γεννητικὰ μόρια τῆς ἐναγομένης συζύγου του,
κωλύον τὴν συνουσίαν καὶ καθιστὸν ἀνίκανον αὐτὴν πρὸς ἐκ-
πλήρωσιν τῶν γαμικῶν καθηκόντων τῆς, καθ' ὅσον ὁ ἰσχυρι-
σμός οὗτος τοῦ ἐνάγοντος δὲν δύναται ν' ἀποδειχθῇ ἄλλως πως.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ Τεμ. 2. Τίτλ. 1B. Βιβλ. Δ. τοῦ Ἀρ-
μενοπούλου « διαλύεται ὁ γάμος κατὰ πρόβαν ἀναγκαί-
αν τε καὶ οὐκ ἄλογον, ὅταν τις οὐκ οἶος τε εἴη συνίεναι τῇ
γυναικὶ καὶ τὰ παρὰ τῆς φύσεως ἀνδράσι δεδομένα πράττειν,
ἀλλὰ τριετίαν παραδράμει ἐκ τοῦ γάμου καιροῦ. κ.τ.λ. »

Ἐπειδὴ ἡ διάταξις αὕτη, καθὼς καὶ ἐκείνη τῆς Νεαρᾶς
22. κεφ. 6. δὲν συμπεριλαμβάνει μόνον τὴν φυσικὴν ἀνικα-
νότητα τοῦ ἀνδρὸς πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν γαμικῶν καθηκόν-
των, ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς γυναικὸς, καθότι σκοπὸς τοῦ γάμου
εἶναι ἡ τοῦ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συνάρεια, καὶ καθὼς ὁ σκο-
πὸς οὗτος ματαιοῦται ὅταν ὁ ἀνὴρ ᾖ φῦσιν ἀνίκανος νὰ
ἐκπληρώσῃ τὰ κατὰ φύσιν εἰς τοὺς ἀνδρας δεδομένα, οὕτως
ἐπίσης ματαιοῦται, ὅσάκις ὑπάρχει φυσικὸν ἔλλειμα εἰς τὴν
γυναῖκα, τὸ ὅποιον καθιστᾷ ταύτην ἀνίκανον πρὸς ἐκπλήρω-
σιν τῶν γαμικῶν τούτων καθηκόντων τῆς, ἐκτὸς τούτου, οἱ
Νόμοι καὶ ἰδίως Τεμ. 5. 10. 11. Βιβλ. 6. Τίτλ. Γ. τοῦ
Ἀρμενοπούλου, ὅσάκις πρὸς ματαιοῦσιν περὶ ἀνδρὸς συμπερι-
λαμβάνουσιν εἰς τὰς διατάξεις τῶν σιωπηλῶς καὶ τὰς γυναι-
κας, ὁ δὲ κανὼν οὗτος ἐφαρμόζεται ἐτι μᾶλλον εἰς τὴν
προκειμένην περίπτωσιν, καθ' ὅσον μᾶλλον ὁ νόμος μεταχει-
ρίζεται τὸ « τις οὐκ οἶός τε εἴη προσέτι κατὰ τὸ κανονικὸν
δίκαιον (Cap 1. 2. 3. 4. 5. 6. de frigit. 4. 15.), τὸ ὅ-
ποιον τὸ Δικαστήριον ὡς συμβουλευτικὸν Νόμον δύναται νὰ
λάβῃ ὑπ' ὄψιν, καθ' ὃ ἐρμηνεύοντα καὶ ἐπεκτείνοντα πολ-
λάκις τὰς διατάξεις τοῦ Ῥωμαϊκοῦ δικαίου, τὸ φυσικὸν ἔλ-
λειμα τῆς γυναικὸς, δι' οὗ καθίσταται ἀνίκανος πρὸς τὸ συ-
νουσιάζεσθαι, εἶναι λόγος διαλύσεως τοῦ γάμου.

Ἐπειδὴ ὅθεν ἡ ἀγωγή καὶ αἱ προτάσεις τοῦ ἐνάγοντος
Π. Τζουβελάκη, ὡς ἐξετέθη ἀνωτέρω, περὶ διαλύσεως γά-
μου λόγῳ φυσικῆς ἀνικανότητος τῆς συζύγου του ἐναγομέ-
νης Μαριβῶς Τζουβελάκη, στηρίζονται εἰς τὸν νόμον, ἐπο-
μένως ἐπιδικάζονται.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους τὸ Δικαστήριον ἰδὼν καὶ τὰ ἄρ-
θρα 210. 219. 223. καὶ 224. τῆς Π. Δικονομίας.
Δικάζον ἐρήμην τῆς ἐναγομένης Μαριβῶς Τζουβελάκη καὶ
παραδεχόμενον τὴν ἀπὸ 5. Ἀπριλίου 1844. ἀγωγὴν τοῦ
ἐνάγοντος Π. Τζουβελάκη.

Διατάττει τὴν διάλυσιν τοῦ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς συζύ-
γου του Μαριβῶς Τζουβελάκη γάμου.

Καταδικάζει τὴν ἐναγομένην εἰς τὰ διὰ τὴν παρούσαν δι-
κὴν ἔξοδα τοῦ ἀντιδίκου τῆς, μετριασθέντα εἰς δραχμὰς πεν-
τήκοντα πέντε, καὶ ἐπιβάλλει εἰς θάρος τῆς ἰδίας τὰ ἐκκα-
θαρισθησόμενα τέλη τῆς σημανσεως τῆς παρούσης ἀποφάσε-
ως καὶ τῶν πρακτικῶν, τῆς πληρωμῆς τῶν ὁποίων ἀπαλλάτ-
τει αὐτὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ πέντησαν.

Ἐκτίθη καὶ ἀπορρίσθη ἐν Σύρῳ τὴν εἰκοστὴν πέμπτην
Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρικοστοῦ ἐκ-
τοῦ ἔτους.

[Τ. Σ.] ὁ Πρόεδρος
Ἰω. Δοξαράς.

ὁ Γραμματεὺς
Α. Α. Καντακίτης.

Ἐδημοσιεύθη αὐθημερὸν εἰς δημοσίαν Συνεδρίαν.

(Τ. Σ.) ὁ Πρόεδρος ὁ Γραμματεὺς
Ἰω. Δοξαράς. Α. Α. Καντακίτης.

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐκτελέσῃ κληθεὶς
τὴν παρούσαν ἀπόφασιν, πρὸς πάντας δὲ τοὺς Εἰσαγγελεῖς
νὰ ἐνεργήσωσι τὸ καθ' ἑαυτοὺς καὶ πρὸς πάντας τοὺς Δικαι-
κῆτας καὶ ἄλλους ἀξιωματικούς τῆς δημοσίας δυνάμειος νὰ
δώσωσι χεῖρα βοηθείας ὅταν νομίμως ζητηθῶσιν.

Πρὸς βεβαίωσιν τούτου τὸ πρωτότυπον τῆς παρούσης ὑπε-
γράφη παρὰ τοῦ εἰρημένου Δικαστηρίου καὶ τοῦ ὑπογραμμά-
τεως.

Ἐν Σύρῳ τὴν 11. Νοεμ. 1846.

[Τ. Σ.] ὁ Πρόεδρος
Ἰω. Δοξαράς.
Ἰω. Στεκούλης.
Π. Μαλακάκης. Ὁ ὑπογραμμάτεὺς
Δημήτριος Σχινιάς.

Ἀριθ. 182. Ὅτι ἀπογράφον ἐκτελεσθόν.
Ἐν Σύρῳ τὴν 14 Νοεμβρίου. 1846
ὁ δικαστ. γραφεὺς
Ν. Μάρκος.

Βιβλ. ἀπογ.

Ἀ γ ω γ ῆ.

Τῶν ἀδελφῶν Καρόλου καὶ Νικολάου Νάζου, κατοίκων
Τήνου, κατὰ τῶν Στεφάνου, Νικολάου Φορτουνάτου καὶ Σου-
σάνας, τέκνων καὶ κληρονόμων τοῦ ποτε Ἰωάννου Πορτάλη,
τῶν ὁποίων ἀγνοεῖται ἡ διαμονή.

Περὶ πληρωμῆς διατῆλων χιλίων μετὰ τόκου.

Πρὸς τὸ ἐμπορικὸν Τμήμα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.
Κατὰ τὸ ἔτος 1814. ἐσυμφωνήθη νὰ γίνῃ ἐμπορικὴ Ἑται-
ρία μεταξὺ τοῦ ποτε Ἰωάννου Πορτάλη πατρὸς τῶν ἐναγο-
μένων τοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ ἄλλων τινῶν, περὶ ὧν γίνεται
λόγος εἰς τὸ ἀπὸ 21. Φεβρουαρίου 1814. καταστατικὸν ἐγ-
γράφον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ εἰρημένος πατὴρ ἡμῶν κατέθεσε χί-
λια διστήλα, ἐγχειρίσας αὐτὰ εἰς τὸν ἀναφερόμενον Ἰωάννην
Πορτάλην διευθυντὴν τῆς Ἑταιρίας, ἥτις ἐμελλε νὰ συστηθῇ
εἰς Ταίγαρον ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ εἰρημένῳ ἐγγράφῳ ἐνδιαλαμ-
θανομένους ὄρους.

Ὁ διαλειθεὶς Ἰωάννης Πορτάλης λαβὼν τὰ χίλια διστή-
λα παρὰ τοῦ πατρὸς μας, δὲν ἔδωκε ποτὲ εἰς αὐτόν λ/μόν
τῆς διαχειρίσεώς του ὡς πρὸς τὴν ἀναφερομένην Ἑταιρίαν,
μήτε τοῦ ἐγνωστοποίησε ποτε κανένα λ/μόν.

Ἐπειδὴ δὲ τόσον ὁ μακαρίτης πατὴρ μας ὅσον καὶ ἡμεῖς
δὲν ἐλάβομεν ποτε γνῶσιν τῶν πράξεων τοῦ ἀναφερομένου
Ἰωάννου Πορτάλη, ὡς πρὸς τὴν διαχείρησιν τῆς Ἑταιρίας
ταύτης καὶ τοῦ εἰρημένου κεφαλαίου τῶν χιλίων διστῆλων διὰ
τὴν ἀναλογία τοῦ πατρὸς μας.

Ἐπειδὴ εἰς τοιαύτην περίστασιν ἔχομεν δίκαιον ὡς κληρο-
νόμοι τοῦ πατρὸς μας νὰ θεωρῶμεν τὸν εἰρημένον Ἰωάννην
Πορτάλην ὀφειλέτην μας διὰ τὸ ποσὸν τῶν χιλίων διστῆλων
μετὰ τοῦ τόκου αὐτοῦ, διότι ἄλλως ὁ ἀναφερόμενος Πορτά-
λης ἤθελεν ὠφεληθῇ μετὰ τῆς ἡμῶν μας, λαβὼν τὸ εἰρημένον πο-
σὸν καὶ διαχειρισθεὶς αὐτὸ πρὸς τὸ συμφέρον του.

Ἐπειδὴ οἱ ἐναγόμενοι εἶναι κληρονόμοι τοῦ ἀναφερομένου
Ἰωάννου Πορτάλη καὶ ἀλλοδαποὶ διὰ ταῦτα καλοῦμεν αὐτοὺς
νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου μετὰ τὴν
νόμιμον προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως καὶ δημοσιεύσεως
τῆς παρούσης ἀγωγῆς μας, διὰ νὰ γίνῃ συζήτησις τῆς ὑποθέ-
σεως καὶ ἐξαιτούμεθα.

α. Νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ παρούσα ἀγωγή μας καὶ νὰ ὑπρ-
χρεωθῶν οἱ ἐναγόμενοι νὰ μᾶς πληρώσωσι τὰ ἀνωτέρω διστή-
λα χίλια μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν μέχρι διπλασιασμοῦ.

β. Νὰ ὑποχρεωθῶν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν νέων τόκων
ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως ἄχρις ἀποπληρωμῆς.

γ. Νὰ υποκύβουν εἰς τὰ τῆς δίκης ἔξοδα.

δ. Νὰ ἀπαγγελοῦν κατ' αὐτῶν τὸ μέτρον τῆς προσωπι-
κῆς κρατήσεως.

Παραγγέλλεται ὁ παρὰ τῷ ἐνταύθα Πρωτοδικεῖν Κλητῆρ
Κ. Πάριλας νὰ ἐπιδώσῃ ἀντίγραφον τῆς παρούσης πρὸς τὸν
ἐνταύθα κύριον Εἰσαγγελεῖα, καὶ ὅμοιον αὐτῆς νὰ δημοσιεύσῃ
διὰ τῆς ἐνταύθα ἐκδομένης ἐφημερίδος ὁ Ἑρμῆς.

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 27. 9βρίου 1846.

ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος τῶν ἐναγόντων
Γεώργιος Α. Μεταξάς.